Một câu chuyện Kinh Thánh

CỨU

HY VỌNG | MỤC ĐÍCH | MANG SỐNG

Trò chuyện với Đức Chúa Trời mỗi ngày!

Đức Chúa Trời lắng nghe lời cầu nguyện của An-ne.

Mỗi năm họ đi đến Si-lô

An-ne sống tại Ra-ma với chồng là Ên-ca-na. Mỗi năm cả gia đình đi đến Si-lô để thờ phượng Đức Chúa Trời và dâng lễ vật.

An-ne mang nỗi buồn lớn

Thời đó Ên-ca-na còn có một người vợ khác tên là Phê-ni-na và bà có con. Đôi khi Phê-ni-na làm An-ne đau lòng vì An-ne chưa có con.

Ên-ca-na cố gắng an ủi bà

Ên-ca-na rất yêu An-ne. Khi thấy bà khóc và không muốn ăn, ông dịu dàng nói chuyện và cố gắng nhắc bà biết bà quý giá với ông đến mức nào.

An-ne quyết định cầu nguyện

Sau bữa ăn, An-ne đứng dậy đi đến nơi thờ phượng. Thầy tế lễ Hê-li đang ngồi gần cửa khi bà đến với một tấm lòng rất buồn.

Một lời cầu nguyện thầm lặng

An-ne khóc và âm thầm nói với Đức Chúa Trời. Môi bà mấp máy nhưng không ai nghe được lời. Bà trút hết mọi điều mình cảm thấy trước mặt Đức Chúa Trời.

Một lời hứa chân thành

An-ne xin Đức Chúa Trời ban cho bà một con trai và hứa sẽ dâng con ấy để phục vụ Ngài suốt đời. Lời cầu nguyện của bà xuất phát từ một tấm lòng khiêm nhường và chân thành.

Hê-li không hiểu

Hê-li thấy môi An-ne động mà không nghe tiếng. Ban đầu ông hiểu lầm vì tưởng bà đã uống rượu, nên hỏi tại sao bà lại cư xử như vậy.

An-ne giải thích nỗi đau

An-ne kính cẩn đáp: “Thưa chúa tôi, không phải vậy. Tôi không uống rượu hay vật gì say, nhưng tôi đã đổ linh hồn mình ra trước mặt Đức Giê-hô-va.”

Hãy đi bình an

Lúc ấy Hê-li hiểu và nói: “Hãy đi bình an; nguyện Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên nhậm lời nàng đã cầu xin Ngài.” An-ne nhận lời ấy với hy vọng.

An-ne trở về với hy vọng

An-ne trở về với gia đình, ăn uống và nét mặt không còn buồn nữa. Bà đã giao nỗi lo của mình cho Đức Chúa Trời và giờ đây tin cậy Ngài.

Đức Chúa Trời nhớ đến An-ne

Sáng hôm sau họ thờ phượng Đức Chúa Trời rồi trở về Ra-ma. Sau một thời gian, Đức Chúa Trời nhớ đến An-ne, và bà biết mình sẽ có một con trai.

Sa-mu-ên ra đời

Khi đến kỳ, An-ne sinh một con trai. Bà đặt tên là Sa-mu-ên vì nói: “Tôi đã cầu xin con nầy nơi Đức Giê-hô-va.”

Chúng ta có thể nói chuyện với Đức Chúa Trời

An-ne học được rằng bà có thể nói với Đức Chúa Trời về nỗi buồn, hy vọng và ước muốn của mình. Chúng ta cũng có thể trò chuyện với Ngài mỗi ngày và tin rằng Ngài luôn lắng nghe.
